

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рж1 у 123/2020
05.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., улица ... број ..., чији је пуномоћник Никола Мутавцић, адвокат из ..., улица ... број ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 341/20 од 14.10.2020. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 05.01.2021. године, након испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 341/20 од 14.10.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка, као неоснован.

Образложење

Предлагач АА је поднела Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 341/20 од 14.10.2020. године, којим је одбијен њен приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда I-7У 2048/18, као неоснован. Истим решењем одбијен је и захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Предлагач у жалби наводи да је у конкретном случају укупно трајање поступка прекорачено узимајући у обзир елементе за утврђивање оптимално потребног рока за окончање поступка, јер је предмет спора другостепена одлука туженог органа која се односи на трошкове управног поступка (који је почео још 2015. године), нема сложених чињеничних и правних питања, а предлагач АА ни на који начин није допринела одуговлачењу поступка. Предлагач истиче да су трошкови управног поступка тражени искључиво на терет органа који су водили управни поступак, због чега није постојала потреба да се у управни спор позивају трећа заинтересована лица, што је довело до одуговлачења поступка. Предлаже да Врховни касациони суд усвоји жалбу, преиначи оспорено решење тако што ће утврдити да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року, поступајућем судији наложити да донесе одлуку по тужби у најкраћем могућем року, те досудити предлагачу одређене трошкове поступка на име састава приговора и жалбе.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење

применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тачке 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Ожалбеним решењем одбијен је приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Управног суда I-7У 2048/18, са образложењем да период након подношења тужбе није пратила неактивност суда, будући да је суд доставио тужбу на одговор туженом органу, као и заинтересованим лицима, али да је пошиљка упућена заинтересованом лицу ББ више пута враћана суду са напоменом достављача да је остављен извештај и да се заинтересовано лице не јавља пошти за пријем пошиљке. Такође се наводи да суд није могао да уручи тужбу и допис за достављање одговора на тужбу заинтересованом лицу ББ ни преко Полицијске управе Града Крагујевца, јер лице са тим генералијама не живи, нити је икада живело на адреси која је била позната суду.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије утврђено је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Имајући у виду све чињенице и околности од значаја за доношење одлуке, Врховни касациони суд налази да је жалба предлагача неоснована. Предмет управног спора односи се искључиво на трошкове управног поступка за састав жалбе у износу од 33.000,00 динара и таксе у износу од 440,00 динара. Дакле, ради се о предмету спора који по закону није хитан, нити с обзиром на своју вредност може имати посебан значај за подносиоца. Ако је суд преоптерећен нерешеним предметима, као што је случај са Управним судом, израђени стандарди Европског суда за људска права налажу да се предмети тада решавају по приоритету или по посебном значају за подносиоца, а не по редоследу пријема предмета у суд. У овом конкретном случају, предмет Управног суда I-7У 2048/18 требало је решавати према редоследу пријема у складу са

обавезом прописаном чланом 177 Судског пословника („Службени гласник РС“ број 110/09...39/16), јер он није захтевао приоритетно решавање. Предмет је решен пресудом од 25.11.2020. године којом је тужба тужиле АА, овде предлагача, уважена, па је тиме испуњена основна сврха поднетог приговора као правног средства за убрзање поступка.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања имао у виду наводе жалбе да се поступак у управном спору беспотребно одуговлачио достављањем тужбе заинтересованим лицима, иако се предмет спора односи на трошкове управног поступка који падају на терет управног органа и не односе се на права трећих лица. Грешка суда приликом вођења поступка може да оправда закључак о кршењу права на суђење у разумном року, али само у комбинацији са другим чиниоцима. Врховни касациони суд сматра да у овом случају продужење поступка због тога што је суд предузео велики број радњи како би тужбу доставио на одговор заинтересованим лицима у управном спору није довело до кршења права предлагача на суђење у разумном року, јер се такво поступање суда не може сматрати непоштовањем процедуралних правила, а при томе се, као што је већ наведено, не ради о спору који је од посебног значаја за подносиоца.

Најзад, треба имати у виду да је 15. марта 2020. године донета одлука о проглашењу ванредног стања („Службени гласник РС“, број 29/20), које је укинута 06. маја 2020. године. Рад судова у току трајања ванредног стања је редукован на тај начин што су се, у складу са Закључком Високог савета судства број 115-05-132/2020-1 од 18.03.2020. године, одржавала само суђења која не трпе одлагања у предметима у кривичној и грађанској материји који су таксативно наведени у Закључку. У периоду од 11.05.2020. године, судије Управног суда су поред редовних предмета биле у обавези да решавају и предмете у поступцима заштите изборног права, за чије решавање су прописани врло кратки рокови од 48 часова. То значи, да шест месеци није постојала објективна могућност да судије Управног суда поступају у предметима који нису по закону хитни.

Због свега изложеног, Врховни касациони суд је, на основу члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучио као у ставу првом диспозитива решења.

Врховни касациони суд је у ставу другом диспозитива решења одбио захтев подносиоца за накнаду трошкова поступка, на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, имајући у виду да предлагач није успео у поступку.

Судија

Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић